

Els assessors aproven el tipus únic de l'IRPF, però temen una baixada de la capacitat recaptadora

Redacció
MADRID

Tot i que entre els assessors fiscals el model de tipus únic que proposa el PSOE per a l'impost sobre la renda mereix una valoració positiva, hi ha un cert temor que la nova fórmula pugui traduir-se en una pèrdua de capacitat recaptadora i fins i tot la deslocalització d'inversions industrials, a causa de la introducció de progressivitat en la tributació de les plusvàlues.

Quant a la introducció de progressivitat en la tributació de les plusvàlues, tant Gestors Administratius-Assessors Fiscals (GESAF) com Analistas Financieros han ofert a Europa Press una opinió negativa d'aquesta mesura, ja que consideren que es pot produir un moviment de deslocalització d'inversions cap a altres països europeus, atès que la majoria compten amb una tributació molt baixa, o fins i tot nul·la, per a les plusvàlues de més d'un any. "El diner cerca legislacions favorables, i si s'introdueix una tributació molt alta, és lògic que se'n vagi. Aquest risc cal assumir-lo, perquè ja ha passat en altres ocasions", destaca el president d'Analistas, Alfonso Amor, que recorda que la reducció al 15% de la tributació de les plusvàlues a més d'un any ha permès a Espanya un augment dels mercats dels fons d'inversió i dels borsaris.

Compensacions

D'altra banda, Analistas Financieros Internacionales pensa que el model d'IRPF amb un o dos trams podria ser sostenible des del punt de vista recaptador, si alhora es modifiquessin altres impostos, per tal de compensar la possible pèrdua d'ingressos per la reducció de

Els analistes creuen que el model fiscal del PSOE incentivarà la deslocalització

La tributació de les plusvàlues desviarà inversions industrials

Contribuents en el servei d'assessorament de l'IRPF de l'Agència Tributària

l'IRPF. "En principi ens fa el pes, però caldrà esperar que el PSOE concreti el model", ha indicat Alfonso Amor.

El model de tipus únic del PSOE també preveu elevar el mínim exempt fins als 10.000 euros, així com la revisió, i fins i tot l'eliminació, de bona part de les deduccions actuals, com és el cas de la deducció per compra d'habitatge o per inversió en plans de pensions.

El president del Gabinet de

Gestors Administratius-Assessors Fiscals (GESAF), José Manuel Díaz-Arias, ha indicat per la seva banda que el govern del PP ha deixat al PSOE una "boníssima" reforma fiscal de l'IRPF, que permet al nou executiu "prou marge" per introduir baixes addicionals. No obstant això, ha assenyalat que, davant la possible pèrdua recaptadora, qualsevol mesura haurà de respectar l'equilibri pressupostari en el cicle.

Per la seva banda, el president de l'Associació Espanyola d'Assessors Fiscals (AEDAF), Rubén Candela, ha assenyalat que amb el model de tipus únic al voltant del 30% es pot mantenir la progressivitat de l'impost si s'introdueixen uns mínims exempts alts, que beneficiïn les rendes més baixes i alliberin de l'impost bona part dels contribuents, i uns correctors per fer pagar més a les rendes més altes.

Descentralitzar per lluitar contra el frau fiscal

La lluita contra el frau fiscal, que el PSOE vol intensificar a través d'una descentralització de la gestió de l'Agència Tributària a cada comunitat autònoma, és vista positivament per Analistas Financieros Internacionales, si no afecta la capacitat normativa dels impostos, pels problemes d'equitat entre contribuents de diferents comunitats que això podria comportar.

GESAF, en canvi, creu que cal buscar fórmules "més eficaçes" que la via penal per obligar els contribuents morosos a pagar els deutes pendents. En aquest sentit, Analistas Financieros proposa modificar el sistema retributiu dels inspectors d'Hisenda, el salari dels quals està en funció de les actes aixecades i no pas de les que finalment han estat cobrades.

Per AEDAF, crear 17 agències tributàries suposaria un increment "innecessari" de despesa pública.

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

La UNESCO va declarar el 22 de març Dia Mundial de l'Aigua, justament per la importància d'aquest recurs natural que, entre d'altres, i principalment, abasteix d'aliments la població. Així, per produir els aliments diaris que necessita una persona calen aproximadament 5.000 litres d'aigua. Per això, entre el 70% i el 80% de l'aigua dolça disponible es destina a la producció d'aliments.

Els últims anys, i a mesura que l'aigua s'ha convertit en un recurs cada cop més escàs, ha començat a generar conflictes.

I no podia ser d'una altra manera si tenim en compte que 1.200 milions de persones al món no disposen d'accés a un subministrament segur d'aigua, i gairebé 2.400 milions de persones es veuen mancades d'instal·lacions sanitàries bàsiques. A més, cada any, més de 5 milions de persones moren per alguna malaltia relacionada amb l'aigua.

A la conca mediterrània, la necessitat constant i creixent d'aigua ens ha portat a esgotar fonts hídriques, i a continuar cercant més aigua seguint el model regeneracionista de grans obres hidràuliques que, si bé

L'aigua que ens alimenta

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

han tingut un paper molt important en la gestió de l'oferta d'aquest recurs, cal revisar en projectes futurs tot tenint en compte el concepte màgic d'aquest segle: la sostenibilitat.

És a dir, les grans obres de subministrament i canalització d'aigües s'hauran de plantejar tenint en compte els costos econòmics i socials, i fins i tot els culturals, a més dels impactes ambientals.

La introducció d'un model de sostenibilitat significa canviar radicalment l'enfocament i passar de gestionar l'oferta a gestionar la demanda d'aigua. I és que l'aigua és un recurs natural renovable, però necessita un període de temps per tancar el cicle natural de renovació mitjançant, bàsicament, l'evaporació i la pluja. Dit d'una altra manera, gestionar l'aigua vol dir gestionar l'alimentació.

Així, cal rendibilitzar els recursos

d'aigua de què disposa una comunitat i plantejar les economies i les produccions en funció d'aquests recursos. En el cas de Catalunya, la canalització de les aigües pròpies per a ús agrícola, on les obres hidràuliques que hi ha previstes fins al 2012 transformaran en regadiu més de 95.000 hectàrees, comporta una rendibilitat de les terres de conreu per al subministrament d'aliments a la població, de manera que es permetrà, entre d'altres, l'assentament de la població en les zones rurals en fer-les més rendibles econòmicament i, alhora, es tancarà el cicle de distribució de l'aigua de què es disposa a Catalunya per a la producció d'aliments.

Al mateix temps, caldrà fer balanç de l'aigua virtual, és a dir, caldrà tenir en compte l'aigua que es necessita per produir un bé bàsic. Com a il·lustració, per produir un quilo de carn es necessiten aproximadament 3.500 litres

d'aigua, 1.000 litres d'aigua per produir 1 quilo de tomàquets o 1.500 litres d'aigua per produir 1 quilo de blat; i si posem 6 iogurts a la bossa de la compra, estem carregant més d'una tona d'aigua. Cap consumidor percep aquesta relació entre aigua i aliments.

Si tenim en compte els intercanvis comercials, podrem conèixer si exportem o importem aigua i, a més, racionalitzar les produccions d'acord amb els recursos disponibles i no a l'inrevés, ja que adaptar recursos a les activitats econòmiques genera un dèficit insostenible.

La manca d'aigua de pluja per assonar la terra i permetre que creixin les plantes productores d'aliments fa que sigui necessari el trasllat des de les zones humides del planeta cap a les zones més àrides o semiàrides de cereals, oleaginoses i proteaginoses. Aquesta és una fórmula d'intercanvi comercial d'aigua.

Des de la Fundació Agrícola Catalana, apostem per la gestió de la demanda, la qual cosa significa que caldrà rendibilitzar els recursos naturals, en aquest cas l'aigua, tenint en compte el dret de tothom a la sobirania alimentària i a una alimentació segura.